

Adunarea cu frații slujitori

Kigali, Rwanda, luni, 11 august 2014

Ewald Frank

Un frate: Iubiți frați, vă mulțumim că ați răspuns invitației noastre. Văd că nu suntem doar noi, cei de aici, ci ca și ieri, sunt frați din alte orașe, iar mulți sunt în legătură directă cu noi; și pe ei îi salutăm în Numele Domnului nostru Isus Hristos!

Fraților, ce s-ar putea împărtăși într-o astfel de adunare, când îl avem aici, de față, pe fratele Frank care va veni să predice Cuvântul? Este o ocazie ca fiecare să fie zidit, pentru că așa cum am auzit ieri, nu mai avem mult timp. Domnul va reveni foarte curând. Nu mai avem timp să ne ocupăm de propriile noastre împărății. Noi, cu toții, vrem să fim în Împărăția lui Dumnezeu și doar în Împărăția lui Dumnezeu. Toată Scriptura este inspirată de Dumnezeu pentru a învăța, pentru a îndrepta, pentru a sfătui, astfel ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit. Și pentru că suntem aproape de revenirea Domnului, Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie autoritatea finală în mijlocul nostru.

Ne ridicăm și citim din Efeseni 4:11-15: „*Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos; ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire; ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca*

să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos". Cred că noi, cu toții, putem spune „Amin” la aceste versete.

Voi vorbi două sau trei minute. Iubiților, aceste versete ne privesc pe toți și ne arată scopul pentru care au fost date aceste slujbe; se referă la desăvârșirea sfinților. Aici este arătat scopul pentru care sunt așezate slujbele, în vederea lucrării de slujire: pentru desăvârșirea sfinților și zidirea Trupului lui Isus Hristos. Aș vrea să mă opresc puțin la aceste lucruri.

Fiecare bărbat care a primit o adevărată slujbă de la Dumnezeu, o folosește numai pentru zidirea Trupului. Amin. Nu pentru distrugere! Ci slujba este așezată pentru zidire. Dar se pune întrebarea: „Prin ce se zidește Trupul?” – aceasta este întrebarea. Este vorba despre zidirea Trupului lui Isus Hristos; dar prin ce mijloace? Singurul material pe care noi îl avem – nu este înțelepciunea omenească, nu sunt obiceiurile sau educația oamenilor și, mai mult decât atât, nu este politica. Trupul lui Hristos este zidit prin Cuvânt. Orice om care nu aduce Cuvântul pentru a zidi, el distruge, el nici măcar nu are o slujbă de la Dumnezeu.

Vă rog! Acesta este un moment foarte important, s-ar putea să fie ultima vizită a fratelui nostru. Pavel a scris efesenilor, sau mai degrabă în Filipeni 3: „În lucrurile în care am ajuns de aceeași părere să umblăm în același fel”. Putem să spunem „Amin” la aceasta?

Filipeni 3:14-16: *„Alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus. Gândul acesta, dar, să ne însuflețească pe toți care suntem desăvârșiți; și, dacă în vreo privință sunteți de altă părere, Dumnezeu vă va lumina și în această privință. Dar în lucrurile în care am ajuns de aceeași părere, să umblăm la fel”*.

Nimeni nu are dreptul să meargă pe propriul său drum. Dacă voi sunteți din Dumnezeu, când toți oamenii merg pe căile lor, doar copiii și oamenii lui Dumnezeu merg pe calea lui Dumnezeu. Noi toți vrem să *umblăm la fel*, având și folosind același material, și anume: acest Cuvânt, pentru a zidi Trupul lui Hristos.

Eu o repet încă o dată. Oricine aduce propria lui înțelepciune, propria lui politică sau gândurile lui proprii, acela nu zidește, ci el distruge, produce diviziuni. Așa este! Adevărul nu a produs niciodată o despărțire. Aleluia! Adevărul unește; ne unește pe unii cu alții și ne unește pe toți cu Hristos. Dacă tu ești în Adevăr, tu îi vei iubi pe toți cei ce sunt în Adevăr. Aleluia! Suntem într-un moment crucial și sunt lucruri importante care trebuie spuse. Cine nu strânge împreună cu Domnul, acela împrăștie, fie că o face prin înțelepciunea lui, fie prin politica lui, dar el împrăștie. Isus Hristos revine curând, și Scriptura spune că noi toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată a lui Hristos. Fiecare își va lua răsplata după lucrarea pe care a făcut-o; și în 1 Corinteni 3:13, Pavel spune astfel: „*lucrarea fiecăruia va fi dată pe față (încercată)*”.

Dragii mei, nu vă preocupați de răsplată, aici pe pământ! Răsplata noastră este la Domnul. Un adevărat bărbat al lui Dumnezeu este gata să piardă totul pe acest pământ: onoarea, popularitatea și orice ar mai putea veni asupra lui. El este gata să renunțe la tot pentru că el știe că răsplata lui este sus, este la Isus Hristos. Aleluia!

Continui să citesc din Efeseni 4:13: „*până vom ajunge toți, toți, dar toți!! la unirea credinței („unitatea în credință”) și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu*”. Aleluia!

Când este la lucru o adevărată slujbă și la amvon nu se proclamă altceva decât Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu, acel Adevăr este în toate inimile; și cu acest Adevăr noi vom ajunge cu toții la unitatea în credință.

Problema este atunci când noi părăsim Cuvântul, atunci când suntem la amvon și începem să facem atacuri pentru a ne proteja „împărăția” – acest lucru nu slujește la nimic. Scuzați-mă dragi frați slujitori! Eu trebuie să spun aceste lucruri, pentru că noi toți vom da socoteală înaintea lui Dumnezeu. Dacă noi nu aducem Cuvântul pentru a zidi, atunci ce aducem noi? Noi trebuie să evităm să aducem cuvinte iresponsabile înaintea poporului lui Dumnezeu; pentru că dacă noi începem să spunem cuvinte defăimătoare, aceasta nu zidește, ci distruge.

Și în versetul 15: „*credincioși adevărului, în dragoste* („vorbind Cuvântul adevărului, în dragoste” – lb. franceză), *să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos*”. Adevărul este vestit în dragoste. Acela care are Adevărul, acela iubește; cu Adevărul, el poate îndrepta pe alții, în dragoste. Singura lui grijă este ca toți să ajungă la unitatea în credință și ca noi, cu toții, să fim gata să-L întâlnim pe Domnul nostru Isus Hristos, în ziua aceea. O repet înaintea de a încheia: Adevărul este vestit în dragoste.

Declarațiile iresponsabile trebuie să înceteze în mijlocul nostru; acest lucru trebuie să înceteze! Și Dumnezeu ne-a dat har în acest timp. Cuvântul nu ne-a fost niciodată la îndemână în felul în care este acum. Printr-o astfel de slujbă, cu care noi toți suntem conectați, noi ne primim hrana. Și când primim hrana, răspunderea noastră înaintea lui Dumnezeu este ca aceeași hrană, fără interpretări, fără amestec, s-o putem da mai departe. Aleluia!

Bărbați ai lui Dumnezeu, sunteți voi gata să terminați cu afirmațiile iresponsabile și să dați mai departe numai Cuvântul lui Dumnezeu? Eu îmi iau acest angajament înaintea lui Dumnezeu. M-ar mira ca cineva să refuze să-și ia un astfel de angajament. Angajamentul nostru înaintea lui Dumnezeu este de a aduce, cu credincioșie, Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

Ceea ce am spus este puțin dur, dar este adevărul, de aceea vă rog îngăduiți-mă. Isus Hristos revine. Cuvântul trebuie vestit. Nu doar copiii lui Dumnezeu trebuie ajutați, dar și noi, cei care stăm în slujbă, avem nevoie de a fi ajutați. Noi suntem aici pentru acest aceasta. Vă rog îngăduiți-mă. Amin.

Fratele Frank: Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți!

De fapt, s-a spus tot ceea ce era nevoie să fie spus. Și noi toți înțelegem seriozitatea lucrurilor pe care le trăim acum. Așa cum am spus de multe ori, peste tot unde am fost în lume, acesta este timpul de sfârșit pentru poporul lui Dumnezeu. Și, așa cum am auzit citit din Efeseni 4, Dumnezeu a așezat diferite slujbe în Trupul lui Isus Hristos; și dacă slujbele sunt în armonie, întreg Trupul lui Hristos va fi în armonie. Când chemi la amvon un frate, în adunarea voastră locală, nu

ți-e teamă că el va aduce vreo învățătură greșită, ci ai încredere că el este un bărbat al lui Dumnezeu, care nu are propriile lui gânduri, care nu are propriile lui învățături, ci a fost așezat în slujbă de Dumnezeu însuși.

După cum voi toți înțelegeți, eu nu trebuie să mă implic în probleme locale. Când Domnul m-a chemat, pe 2 aprilie 1962, El mi-a mai spus: „Slujitorul Meu, nu înființa biserici locale”; și mi-a mai spus: „Slujitorul Meu, nu publica o carte de cântări, căci acesta este semnul unei denominații”. Fiecare denominație are propria ei carte de cântări. Dar, pentru a o spune pe scurt, slujba fratelui Branham nu a fost pentru o biserică locală; a fost pentru întregul Trup al lui Hristos, așa cum a fost slujba apostolului Pavel. Dar apostolul Pavel le-a spus lui Timotei și lui Tit, ca ei să meargă și să înființeze adunări locale, să așeze bătrâni în bisericile locale, să așeze diaconi în bisericile locale. Mulți înțeleg greșit afirmația fratelui Branham, când el a spus că: „Păstorul este capul”. Fratele Branham a spus acest lucru, cu referire la lucrurile pământești.

De exemplu, atunci când vechea clădire a bisericii, tabernacolul, trebuia renovată, ultimul cuvânt era cel al păstorului. Oricine putea spune ceea ce ar fi dorit să spună, dar decizia finală era a păstorului. De exemplu, când era vorba de darea zeciuiei. Fratele Branham a spus: „Zeciuiala merge la păstor”. Dar tot el a mai spus că primea salariu de 100 dolari pe săptămână.

Dacă mergem în Vechiul Testament, în același proroc Maleahi, unde găsim făgăduința referitoare la Ioan Botezătorul, la fel și cea referitoare la prorocul din acest timp, Domnul a spus că zeciuiele trebuie aduse în visteria Casei Domnului; nu în buzunarul păstorului! Ci în visteria adunării, astfel ca toate slujbele să poată fi susținute, toate slujbele să poată fi susținute. Apostolul Pavel scrie corintenilor că până și boul care ară pământul, trebuie și el să mănânce; și cel ce predică Cuvântul trebuie să trăiască din ceea ce intră în visterie. Lăsați totul la locul potrivit! Noi avem nevoie de harul lui Dumnezeu pentru ca să putem înțelege totul în mod corect!

Eu sunt recunoscător Dumnezeului atotputernic pentru ocazia deosebită de a-l fi putut cunoaște pe fratele Branham timp de zece ani. Am călătorit cu el în aceeași mașină; de fapt, el conducea și eu stăteam lângă el; am mâncat cu el la aceeași masă; am luat ceaiul cu el, la el acasă. L-am cunoscut ca om, l-am cunoscut ca proroc al lui Dumnezeu, am fost în legătură cu slujba lui, de la bun început, și prin harul lui Dumnezeu, privesc la mulți ani care au trecut, în care am fost în slujbă.

Astăzi vă pot spune ce mă rănește foarte tare. Pentru prima oară în viața mea am auzit afirmația: „Nu poți predica mesajul din Biblie. Nu poți predica mesajul din Biblie”. Dar eu am spus exact contrariul: Nu pot predica mesajul decât numai din Biblie. Tot ceea ce predicăm trebuie să fie în Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă ceea ce spui nu este în Cuvânt, atunci nici tu nu ești în Cuvântul lui Dumnezeu și ești în afara vocii lui Dumnezeu. Deci noi trebuie să luăm lucrurile foarte serios. Sunt atât de multe interpretări! Dar toate sunt în afara mesajului; nu în mesaj, toate interpretările sunt în afara mesajului. În mesaj nu există decât o singură interpretare, și anume împlinirea lucrurilor pe care le-a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Prin harul lui Dumnezeu înțelegem că Dumnezeu nu este în nicio interpretare. Fratele Branham a făcut afirmația puternică: „Dumnezeu este propriul Său interpret”. Mai întâi El dă făgăduințe și, la împlinirea vremii, El împlinește ceea ce a făgăduit. Noi credem din toată inima adevăratul mesaj al acestui ceas, care este Cuvântul lui Dumnezeu făgăduit pentru acest timp, în care sunt incluse toate făgăduințele pe care le-a dat Dumnezeu.

Dacă este vreo înțelegere greșită, cu referire la Apocalipsa 10... Eu nu înțeleg de ce, eu nu înțeleg din ce cauză. Tot ceea ce ai de făcut este să înțelegi că același Domn S-a coborât în 28 februarie, în norul supranatural, cu cei șapte îngeri care stăteau la stânga și la dreapta lui, și al șaptelea înger a vorbit fratelui Branham. Și fratele Branham a spus că al șaptelea înger din acea constelație sub formă de piramidă a însemnat mai mult pentru el decât ceilalți șase; acest al șaptelea înger a vorbit fratelui Branham și i-a dat însărcinarea: „Întoarce-te la Jeffersonville, căci a venit vremea deschiderii celor șapte peceti”.

Eram împreună cu fratele Branham cu câteva săptămâni înainte de deschiderea celor șapte peceți. El promisese că va predica în Los Angeles la întâlnirea oamenilor de afaceri creștini; dar apoi el l-a rugat pe fratele Frank, el a zis: „Frate Frank, poți să te duci să predici în locul meu? Pentru că eu trebuie să-mi fac bagajele și să mă mut din Jeffersonville la Tucson, datorită unei viziuni pe care mi-a arătat-o Domnul”. Așa că el m-a rugat să mă duc să predic la Los Angeles. Până atunci eu nu mai fusesem niciodată la Los Angeles, nu-l cunoșteam pe Demos Shakarian, dar fratele Branham m-a rugat să merg acolo. Așa că am luat un avion spre Los Angeles și am predicat în restaurantul Clifton. Vă spun aceste lucruri pentru ca voi să înțelegeți că eu eram o parte a acestei slujbe încă de când fratele Branham era în viață. Eu am recunoscut slujba lui în anul 1955 și în 11 iunie 1958, în Dallas, Texas, el mi-a spus: „Frate Frank, tu te vei întoarce în Germania cu acest mesaj”. Așa că eu nu sunt un nou venit, eu știu despre ce vorbesc.

Dar acum vă rog înțelegeți. Când fratele Branham s-a dus pe Muntele Sunset s-au auzit șapte tunete puternice, tunete naturale. Întreaga regiune s-a cutremurat, vârfurile copacilor au fost retezate, stâncile s-au rostogolit la poalele muntelui. Când am fost în vizită la Tucson, fratele Peary Green ne-a dus în acel loc, am văzut copacii rețezați, am văzut stâncile prăvălite de pe munte. Atunci când cele șapte tunete au zguduit pământul, ele au însemnat foarte mult pentru fratele Branham, pentru că în momentul următor a apărut norul supranatural, și el a primit însărcinarea să se întoarcă pentru deschiderea celor șapte peceți. El a spus că în aceste șapte tunete este credința de răpire. De peste șapte zeci de ori el s-a referit la această trăire, pentru că a însemnat foarte mult pentru el. Înseamnă la fel de mult și pentru mine. Pentru că el a fost trimis înapoi la Jeffersonville, pentru ca tainele din cele șapte peceți să fie descoperite. Prin harul Dumnezeului atotputernic, noi înțelegem fiecare pecete care a fost deschisă și predicată; nu este nicio neînțelegere în ele. Totul este în legătura corectă și la locul potrivit. În 24 martie 1963, fratele Branham s-a referit din nou la cele șapte tunete și și-a folosit pumnul pentru a lovi amvonul în acest fel și a spus: „Cele șapte tunete au fost foarte

puternice”. Dar oamenii au înțeles greșit și acum au apărut atât de multe învățături despre cele șapte tunete!

În august 1964, un frate a venit la fratele Branham și l-a întrebat despre Apocalipsa 10, „dacă descoperirea celor șapte tunete va fi ceva ce nu este scris în Biblie”. Dar fratele Branham a spus: „Atenție! Dumnezeu nu poate face decât ceea ce este scris în Biblie; pentru că nu poți adăuga nimic la Cuvântul lui Dumnezeu”. Binecuvântat este cel ce păzește fiecare cuvânt al lui Dumnezeu! Blestemat este cel ce adaugă ceva la Cuvântul lui Dumnezeu, căci i se va lua partea lui de la pomul vieții. De peste cincizeci de ori fratele Branham a spus: „Dacă adaugi la Cuvântul lui Dumnezeu va fi scoasă partea ta de la pomul vieții” (Apoc. 22:18-20).

Vă rog, vă implor în Numele Domnului Isus Hristos, vă rog înțelegeți că fiecare cuvânt al lui Dumnezeu, fiecare învățatură adevărată unește Trupul lui Hristos. Fiecare învățatură greșită divizează Trupul lui Hristos. Vă rog rămâneți în Cuvântul lui Dumnezeu, rămâneți în voia lui Dumnezeu!

Odată, fratele Branham discuta cu fratele Lee Vayle despre dragostea lui Dumnezeu, și el a spus că: „Doar dragostea adevărată va intra acolo”. Și știți ce s-a întâmplat? Domnul, Domnul i-a vorbit fratelui Branham: „Nu doar adevărata dragoste, ci dacă tu crezi fiecare cuvânt al lui Dumnezeu, abia atunci este manifestată adevărata dragoste a lui Dumnezeu”. Dacă nu credem întreg Cuvântul lui Dumnezeu, atunci Dragostea Lui nu se poate manifesta. Dumnezeu este în Cuvântul Lui. Deci lăsați toate lucrurile în seama lui Dumnezeu.

Eu îmi aduc aminte de o zi deosebită. Era în anul 1982, când slujeam împreună cu fratele Alexis Barilier și eram în Franța, Marsilia. Atunci, pentru prima dată în viața mea, câțiva frați au venit la mine și m-au întrebat despre cele șapte tunete. A trebuit să le spun: „Iubiți frați, eu nu știu. Noapte bună!” Și m-am dus în camera mea. Dar în dimineața următoare – mai am și acum același ceas de atunci; când trăirea aceea s-a încheiat era ora 5 fără cinci dimineața – Domnul mi-a spus cu o voce puternică: „Slujitorul Meu, scoală-te și citește 2

Timotei capitolul 4!” Aceste cuvinte sunt la fel de adevărate ca fiecare cuvânt din Biblie. Am sărit în picioare, m-am dus la măsuța aceea mică, mi-am luat Biblia și am citit de la versetul 1 până la versetul 5: *„Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții, și pentru arătarea și Împărăția Sa: propovăduiește Cuvântul, stăruiește asupra lui la timp și ne la timp; muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura. Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gâdila urechile să audă lucruri plăcute...”*. După ce am terminat versetul 5, am reînceput de la versetul 1; și după ce am recitat versetele 1 și 2, am pus Biblia jos, mi-am ridicat mâinile și am spus: „Doamne, pe cât de sigur că Tu mi-ai poruncit să citesc aceste versete care spun să predic Cuvântul, pe atât de sigur, ceea ce au spus cele șapte tunete din Apocalipsa 10 nu este o parte scrisă a Cuvântului lui Dumnezeu”. Așa că lăsați totul în seama lui Dumnezeu.

Voi trebuie să predicați mesajul doar din Biblie! Iubiți frați, eu trebuie să iau lucrurile foarte serios. Eu nu mă joc de-a religia, eu am o însărcinare divină, o răspundere divină. Și spun slujitorilor lui Dumnezeu: Întoarceți-vă la Cuvântul lui Dumnezeu, întoarceți-vă în voia lui Dumnezeu și nu luați parte la nicio învățătură greșită!

În acest timp sunt foarte multe diviziuni, dar toate sunt în afara Trupului lui Hristos. În Trupul lui Hristos este o unitate, o unitate sub Sângele Mielului, în Cuvântul lui Dumnezeu, sub ungera Duhului Sfânt. Un Domn, o credință, un botez.

Iubiți frați, vă rog înțelegeți! Nu mergeți pe propriile voastre căi! Nu vă lăsați înșelați și nu înșelați pe alții! Rămâneți în Cuvântul lui Dumnezeu, rămâneți în voia lui Dumnezeu! Pentru că adevărații biruitori vor birui pe Înșelător, prin Cuvânt și prin Sânge; ei au biruit pe toți înșelătorii, prin Sânge și prin Cuvânt.

Iubiți frați, noi trăim într-un timp deosebit. Așa cum am spus, mulți cred diferite lucruri: unii cred că Domnul a venit deja; unii cred că timpul de har s-a încheiat; că scaunul harului a devenit scaun de judecată. Nu este adevărat! Nu este adevărat! Atât timp cât noi suntem pe pământ, noi suntem încă în timpul harului. Ceea ce nu înțeleg

oamenii este că fratele Branham a vorbit la timpul trecut, dar acele lucruri sunt încă în viitor. Tot ceea ce i-a fost descoperit lui va avea loc la timpul potrivit. La fel este și cu Apocalipsa cap. 10.

Dragi frați, tot ceea ce aveți voi de făcut este următorul lucru: să citiți Maleahi cap. 3, unde sunt două făgăduințe. Prima făgăduință este: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea*”. Și a doua făgăduință: „*Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Îngerul legământului...*”. Îngerul legământului va intra în Templul Său. Se va împlini. Nu vă îngrijorați! Nu avem timp să vorbim despre toate aceste lucruri, dar eu cred din toată inima că Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său. Și atunci când sosește timpul El împlinește ceea ce a făgăduit, chiar și ceea ce i s-a spus fratelui Branham, că: „mesajul dat lui va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Fratele Branham a vizitat doar câteva țări, în total douăsprezece țări, a avut doar adunări evanghelistice. Fie că a fost în Africa de Sud, India, Elveția, Germania, Finlanda, Norvegia, Suedia, oriunde a predicat fratele Branham, el a ținut doar adunări evanghelistice, după care se ruga pentru bolnavi și chema oamenii la pocăință. Dar apoi a urmat deschiderea celor șapte peceti; și după deschiderea celor șapte peceti fratele Branham nu a mai călătorit în nicio țară străină. Când a vrut să meargă în Africa de Sud, în pașaportul lui i s-a pus o viză pe care scria: „Nu poate participa la întâlniri religioase. Viză dată doar pentru călătorie de vânatoare”. De ce vă spun acest lucru? El a adus mesajul, și cele șapte peceti au fost deschise și toate tainele au fost descoperite, despre adevărata alegere... Fiecare învățătură adevărată din Biblie, tot ceea ce noi trebuie să știm, Dumnezeu i-a descoperit lui, în mod deosebit de la deschiderea celor șapte peceti. Dar după ce fratele Branham a fost luat în slavă, mesajul adevăratului Cuvânt al lui Dumnezeu a ajuns până la marginile pământului. Acum, din Centrul de misiune din Krefeld, Germania, slujim poporului lui Dumnezeu din 172 de țări, împărțind adevărul Cuvânt al lui Dumnezeu, împărțind mesajul acestui ceas, predicând toate tainele pe care le-a descoperit Dumnezeu, dar nepărăsind niciodată Cuvântul lui Dumnezeu.

Așa cum am spus mai înainte, și o spun în Numele Domnului, când fratele Branham s-a referit la ceea ce s-a întâmplat în Grădina Eden, a spus că Satan a adăugat doar un singur cuvânt și a atras-o pe Eva într-o discuție, adăugând un singur cuvânt. Dacă citiți Geneza 2 și apoi Geneza 3. În Geneza 2 Domnul nostru i-a spus lui Adam: „Puteți mânca din toți pomii”. Dar când Satan a repetat aceste cuvinte, el a adăugat cuvântul „nu”: „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: «Să **nu** mâncați...?»” (Gen. 3:1). Acest „**nu**” a fost adăugat. Doar un cuvânt a fost adăugat (Geneza 2, Geneza 3). Un cuvânt a fost de la Dumnezeu. Iar Satan i-a schimbat înțelesul, adăugând un singur cuvânt, și întreaga omenire a căzut în cursa lui Satan; iar fratele Branham a menționat acest lucru de peste cincizeci de ori.

Vă cer în Numele Domnului, fiți mulțumiți cu lucrurile pe care ni le-a descoperit Dumnezeu și lăsați în seama lui Dumnezeu lucrurile care se vor întâmpla în viitor. Totul va fi o realitate. Așa cum totul a fost o realitate cu Hristos, la fel, totul va fi o realitate și cu Mireasa lui Hristos. Revenirea lui Hristos va fi o realitate; nu se va desfășura pe o perioadă de cincizeci de ani. Ci așa cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi revenirea lui Hristos. Mai întâi morții în Hristos vor învia și apoi noi cei care vom fi în viață vom fi transformați și împreună vom fi luați în slavă.

Dacă citiți în a doua epistolă a lui Ioan, acolo avem o avertizare foarte serioasă: „Cine nu mărturisește că Isus Hristos vine în trup acela este Antihristul” (2 Ioan 1:7). Același Isus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu descoperit într-un trup omenesc, în același trup care a murit și a fost pus în mormânt, același trup a fost schimbat într-un trup de înviere. Și în Luca 24, după învierea Sa, Isus, Domnul nostru, a spus: „Pipăiți-Mă și vedeți: un duh n-are nici carne, nici oase”. „Pipăiți-Mă și vedeți. Eu sunt Același Isus Hristos”.

Iubiți frați, fratele Branham a spus: „Dacă voi nu credeți în revenirea trupească a lui Isus Hristos voi sunteți înșelați”. Și Biblia spune în Fapte 1:11: „*Același Isus care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer*”. Tot așa vom fi și noi transformați.

Cum pot unii oameni să spună că Domnul a venit? Căci voi sunteți aici, eu sunt aici. Dar când El vine, noi plecăm, când El va veni noi vom pleca. Aleluia! Învierea va fi o realitate. Învierea Lui este garanția învierii noastre, schimbarea Trupului Său într-un trup nemuritor este garanția noastră că trupurile noastre muritoare vor fi schimbate și făcute nemuritoare (1 Cor. 15 de la v. 51). Aleluia! Acest lucru va avea loc așa cum este scris. Rămâneți doar în Cuvântul lui Dumnezeu, rămâneți în voia lui Dumnezeu!

Iubiți frați, încă o avertizare. În a treia epistolă a lui Ioan, bărbatul lui Dumnezeu, este scris că într-o biserică locală era un bărbat al cărui nume era Diotref, care nici nu l-a primit pe Ioan, bărbatul lui Dumnezeu. 3 Ioan 9: *„Am scris ceva Bisericii, dar Diotref, căruia îi place să aibă întâietatea între ei, nu vrea să știe de noi (nu ne primește)”*. Aha! Aha! Îi place să aibă întâietatea, îi place să fie considerat ca fiind cineva. Iubiți frați, vă cer în Numele Domnului Isus Hristos...Vă puteți imagina? Ioan, apostolul, un bărbat al lui Dumnezeu, care a umblat cu Hristos, având o însărcinare deosebită, când fiind pe insula Patmos, a primit descoperite cele douăzeci și două de capitole ale Apocalipsei și le-a scris, un astfel de bărbat al lui Dumnezeu a venit în acel oraș și omul acela, Diotref, care se credea ca fiind ceva, nu l-a primit pe Ioan. Vă puteți imagina așa ceva?

Iubiți frați, eu nu sunt Ioan, dar Domnul nostru a spus: *„Dacă Eu trimit pe cineva și dacă voi îl primiți, atunci Mă primiți pe Mine. Și dacă Mă primiți pe Mine, primiți pe Cel ce M-a trimis pe Mine”*. Noi suntem în Împărăția lui Dumnezeu, în Biserica celor întâi născuți, noi suntem Mireasa lui Isus Hristos. De aceea vă spun: dacă cineva nu primește pe un om al lui Dumnezeu, în timpul nostru, cu cine îl putem compara? Cu Diotref. Un astfel de om văduvește biserica locală de binecuvântările care vin prin acea slujbă. Acel bărbat spune: *„Noi nu-l vrem, noi nu-l vrem, nu vrem să avem părtașie cu el”*. Dumnezeul meu! Dacă Dumnezeu trimite un om, primiți-l, pentru că el aduce o binecuvântare. Astfel înțelegem noi și slujba din timpul nostru. Cine l-a primit pe Ioan Botezătorul a crezut în Isus Hristos, pentru că Ioan a

fost un proroc fãgãduit, un om trimis de Dumnezeu, cu mesajul lui Dumnezeu, la poporul lui Dumnezeu, sã pregãteascã cãile Domnului.

Știți voi ce am făcut eu? Am luat un vapor ca sã merg pe insula Patmos; am luat vaporul de la Atena, peste Marea Egee, pãnã la insula Patmos. Am stat acolo cãteva zile, am citit cele douãzeci și douã de capitole ale Apocalipsei și L-am rugat pe Domnul, în rugãciune: „Scumpe Domn, Ioan Botezãtorul nu mai este aici, apostolul Pavel nu mai este aici, Ioan, ucenicul Tãu, nu mai este aici, fratele Branham nu mai este aici, dar eu sunt aici, acum. Te rog descoperã-mi Cuvântul Tãu”. Iubiți frați, am citit din nou cele douãzeci și douã de capitole ale Apocalipsei și totul mi-a fost făcut clar. Dumnezeu este același. În momentul când ai o dorințã în inimã, Dumnezeu va satisface acea dorințã.

În încheiere vreau sã spun: acesta este un timp deosebit. În mesaj nu este nicio neînțelegere. Toate direcțiile diferite sunt în afara mesajului. Dar adevãrata Bisericã vie a Dumnezeului celui viu rãmâne în Cuvântul și în voia lui Dumnezeu. Noi nu urmãm pe cutare frate sau pe cutare frate, noi nu urmãm învãțatura aceasta sau aceea. Noi Îl urmãm pe Isus Hristos, și Isus Hristos este Cuvântul. Cerul și pãmântul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rãmâne în veac. Împãrtãșiți Cuvântul lui Dumnezeu. Primiți un om chemat și trimis de Dumnezeu și primiți toate binecuvântãrile din Cuvântul lui Dumnezeu. Și astãzi Îl voi ruga pe Domnul Isus Hristos sã fie cu voi într-un mod deosebit. El a spus ucenicilor Lui: „Așa cum M-a trimis pe Mine Tatãl așa vã trimit și Eu pe voi”. Așa cã noi toți avem parte la aceeași slujbã. Voi slujiți în adunãrile locale. Iar eu cãlãtoresc din oraș în oraș și din țarã în țarã; eu I-am spus Domnului de cãteva ori: „Moise și-a început slujba când era de 80 de ani și eu trebuie sã-mi închei slujba la 80 de ani”. Dar vãd cã trebuie sã continui și dupã aceea. Dar eu am încredere cã Domnul va veni în timpul nostru. Noi suntem întocmai la sfãrșitul timpului de har și revenirea lui Hristos este foarte aproape.

Ultimul mesaj a ajuns la neamurile de la marginile pãmântului. Nu a fost decizia mea; a fost decizia lui Dumnezeu, ca eu sã am parte de slujba aceasta, imediat dupã plecarea fratelui Branham la Domnul.

Voi știți cu toții cum a început totul. După înmormântarea fratelui Branham, a fost pe 11 aprilie 1966, toți frații așteptau învierea fratelui Branham și toți cântau „Numai să crezi, numai să crezi” poate două ore sau mai mult; dar nu s-a întâmplat nimic. Așa că fratele Branham a fost înmormântat. Am fost acolo și am văzut când sicriul fratelui Branham a fost pus în mormânt. Mie mi se părea că întreaga lume se va opri în loc. Nu puteam înțelege. Eu n-am cântat, eu doar m-am rugat și I-am spus Domnului: „Te rog spune-mi, cum va fi pregătită Mireasa fără această slujbă?” Iubiți frați, eu eram rupt în bucăți. Dar după funeralii m-am întors la hotelul unde eram cazat și atunci s-a întâmplat ceva. De abia mă așezasem pe scaun, când pacea lui Dumnezeu a umplut inima mea. De data aceasta nu a fost o voce, ci ceva a vorbit în inima mea: „Acum a venit timpul tău ca să duci mesajul în orașele și țările din toată lumea”. Până atunci lucram și predicam în același timp. Lucram pentru Guvernul german; aveam un loc de muncă minunat. Dar după ce m-am întors de la funeralii mi-am dat demisia și m-am dedicat complet slujbei. Și acum privesc la cele peste 150 de țări în care am împărțit Cuvântul lui Dumnezeu.

Dumnezeu să vă binecuvânteze, să fie cu voi. Rămâneți în Cuvânt, rămâneți în voia lui Dumnezeu. Vă voi revedea la revenirea lui Hristos. Maranata! Maranata! Dumnezeu să vă binecuvânteze! Să ne ridicăm pentru rugăciune, ca să ne dedicăm Domnului.

Doamne Isuse, Tu cunoști fiecare inimă, fiecare suflet, fiecare viață. Îți mulțumesc pentru toți frații mei iubiți, pentru fiecare slujbă pe care ai așezat-o în Trupul lui Isus Hristos. Doamne, fie ca astăzi să fie adevărat Cuvântul din Psalmul 133: *„Iată, ce plăcut și ce dulce este să locuiască frații împreună, în unitate!”*. Fie ca unitatea să fie întărită în Trupul lui Hristos! Fie ca fiecare frate să-și găsească locul lui! Fie ca toate slujbele să slujească pentru zidirea Trupului lui Isus Hristos. Doamne, eu încredințez Biserica în mâinile Tale. Tu ai reșezat toate slujbele. Îți mulțumesc în Numele sfânt al lui Isus. Fie ca binecuvântările Dumnezeului celui atotputernic să se odihnească peste toți din această țară și peste cei din țările învecinate, din Kenya, Congo, Burundi, de peste tot. Fie ca Dumnezeu să aibă calea Lui cu toți cei aleși de pe întreg continentul și să fie aduși la Hristos, să

asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Fie ca Dragostea lui Dumnezeu să umple inimile noastre și facă-se voia lui Dumnezeu pe pământ așa cum se face în cer!

Vă rog din nou. Și eu cred că Dumnezeu a făcut această zi; este ziua voastră, o zi deosebită în care să luați o decizie corectă în prezența Dumnezeului atotputernic. Primiți mesajul! Primiți mesagerul! Nu vă încredeți în voi înșivă, ci supuneți-vă vocii lui Dumnezeu, sub Cuvântul lui Dumnezeu. Aleluia! Aleluia! Aleluia! Mulțumesc! Dumnezeu să vă binecuvânteze! Și fiecare să spună „Amin”.

Dumnezeu să vă binecuvânteze! În zilele biblice, apostolul nici nu trebuia să se roage, el doar își ștergea sudoarea și Dumnezeu era cu toți cei ce credeau. La fel este și astăzi. Dar noi ne rugăm, ca toți să fie vindecați, toți să fie eliberați, prin puterea lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos!

Iubit frate, îți mulțumesc pentru invitație. Mulțumesc pentru traducere. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți! Amin.